

ДМИТІРКО Софрон (в миру — Степан Михайлович; 01. 06. 1917, с. Бичківці, нині Чортків. р-ну Терноп. обл. — 05. 11. 2008, Івано-Франківськ) — церковний діяч УГКЦ. 1932 вступив до ЧСВВ у Крехів. монастирі, навч. у монастир. школах у Кристинополі (нині Червоноград), Лаврові, Добромилі (усі — нині Львів. обл.). 1939

працював у Перемишлі (Польща). Продовжив навч. у семінарії в м. Оломоуц (нині Чехія), у Карловому університеті (Прага, 1941–42). Висвяч. на священника 14 травня 1942 єпископом Н. Дудашем. Того ж року засланий ґестапо на примус. роботи в Моравську Остраву на шахту. 1943–44 — префект малої семінарії при монастирі ЧСВВ у Бучачі (нині Терноп. обл.). 1944 заарешт. НКВС за звинуваченням у антирад. діяльності. Не підписав ухвал Львів. собору 1946 і не перейшов до РПЦ. Після звільнення 1954 підпільно здійснював богослужіння на Станіславщині (нині Івано-Фр. обл.). 30 листопада 1968 прийняв єпископ. свячення (Катакомбна УГКЦ) з рук єпископа *І. Слезюка*, признач. єпископом Івано-Фр. єпархії. 5 грудня 1973 заарешт. удруге. У березні 1974 етапований на примус. роботи у с-ще Ленінське (нині Луган. обл.). Після звільнення від 1975 підпільно виконував служіння в Івано-Фр. єпархії, висвятив 65 священників. Брав участь у русі за легалізацію УГКЦ, 1989–97 — єпископ-ординарій Івано-Фр. єпархії. Учасник наради ієрархів УГКЦ у Ватикані (1990), Синодів УГКЦ у Львові (1992 і 1994).

С. І. Дмитришин

Бібліографічний опис:

Дмитерко Софрон / С. І. Дмитришин // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22015>. – Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).